

Friehling iss

Omm Dinsdaach bin isch meddem Audo dorsch de Kreisel Rischdung Jahnstrooß gefahrn unn grad als isch de Kreisel velosse habb seh isch moin ahle Kummbeer Karl uff emm Trottwar stieh unn in die Luft gugge. Doo habb isch doch gleich dess Audo uffem Parkplatz vor de Stadthall abgestellt, habb geguggd unn tatsächlich stieht de Karl noch uff de selb Stell. Isch bin gons langsam bei enn hie, habb vunn e paar Meter Entfernung leise „Ei gude, Karl“ gerufe, weil isch gedenkt habb, wenn isch jetz ze laut bin hibbder vielleicht vor Schreck uff die Gass vor e Audo.

De Karl hott sich erumgedreht unn „Aach Gude“ gesaad, donn hodder widder irschendwo hiegeguggd.

Karl, saach isch, isch habb joo moine Aache nitt getraut dich ze seh. Bissde widder uffem Domm? Du host doch zwaa Woche im Bett gelee, odder?

Ja, seeder, zwaa Woche unn zwaa Daach. Mensch Honnes, was hadd mich die Gripp erwischt, mett hooch Fiewer unn emm Dokder im Haus: Isch konnt nix mache, hadd koon Abbedidd unn habb nor Wasser unn Tee gedrunke, pfui Deiwel! Iwwerischsens, wie du oogerufe host konnt isch noch nitt emol onns Telefon, no ja, die Fraa hodder joo erklärt, was mettmer los gewese iss.

Schee dassde widder uff de Boo bist, habb isch gesaad, unn jetz stiehsde doo unn dust in die Luft gugge.

Isch gugg merr die vier Beem hier oo, seet de Karl, sinn die nitt schee? Noochdem merr die Dochder gessdern Owend verzählt hott, dass die Beem onn de Stadthall bliehe dun musst isch außem Haus unn mir dess oogugge. Ooner dut rosa bliehe unn drei weiß, unn iwwer unn iwwer sinnse voll mett Bliehde, sinn die nitt schee? Vorsjohr habb isch se merr aach oogeguggd, awwer su wie dissjohr hawwe die joo noch iwwerhaupt nitt geliehd. Awwer su ebbes siehst du joo nitt, wennde meddem Audo vorbeifahrn dust.

Isch habben gestumbd. Su isses joo aach nitt, Karl, aach isch habb merr die vier Beem schunn oogeguggd - im Vorbeifahrn!

Wenn du nor nooch doine Veeschelscher gugge konnsd, seet de Karl, awwer doodemett isses joo dissjohr aach nitt weit her. Bei unns im Gadde siehsde nor ab unn zu mol e Meisje. Ei gessdern hott die Fraa zwaa Meisekuchele vorm Voochelheisje abgemacht unn fortgeschmisse, koo oo Meisje iss droogonge unn die Knödel hawwe schunn gemöpselt.

Isch habb genickt. Isch waaß aach nitt, was dissjohr los iss mett dene Meisjer. Awwer doodeferr, su habb isch de Oidrugg, duts widder mieh Omsele gewwe, merr heerts omm Singe.

Su wie isch dich kenn, Honnes, seet de Karl, dusde jetz uff die Mauerseeschler unn die Schwalwe wadde unn donn giehsde irschendwonn widder enaus in die Bachwisse, obbe nitt e Turteldäubsche seh unn heern dust.

Ja Karl, saach isch. Waaßde, ess iss schee dasses Friehling iss, dass merr die Bliehde in de Beem seh unn die Summerveeschel in de Luft widder heern dun unn nitt allsfort nor kahle Äst, uff dene Rawe unn Atzele krächze.

Ach waaßde, seet doo de Karl, wennde kronk bist isses gut, die Rawe ze heern. Su long du die krächze heerst, bissde noch omm Lewe.

Eiern Honnes